

Noemi Koreňová, *Itálie očima romantického literáta Alexandra Dumase.*
Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2020, 53 s.

posudek oponenta

Noemi Koreňová se ve své bakalářské práci rozhodla zaměřit na dílo francouzského spisovatele Alexandra Dumase staršího, konkrétně na jeho cestopis *Une année à Florence*, věnovaný Florencii a Toskánsku, a na základě jeho rozboru charakterizovat Dumasův pohled na tehdejší Itálii. Práci rozdělila do šesti kapitol, v prvních třech uvedla historický a literární kontext Francie 19. století, přiblížila Dumasův život a dílo a charakterizovala žánr cestopisu. Obsahem čtvrté a páté kapitoly je popis a rozbor vybraného cestopisu. Své poznatky pak autorka shrnuje v závěrečné šesté kapitole.

Práce je vhodně a funkčně rozvržená a obsahově vyvážená. Dříve než představí samotný cestopis *Une année à Florence*, věnuje autorka pozornost základním historickým, společenským i uměleckým souvislostem Dumasova díla i specifikům a problémům žánru cestopisné literatury. V rámci bakalářské práce jistě nebyl prostor na podrobnější pojednání o dalších souvislostech Dumasovy cestopisné tvorby, nicméně vedle zmínky o Goethovi a srovnání s jeho vyprávěním o cestě po Itálii by bylo zajímavé porovnat jeho texty i s díly některých francouzských romantiků, kteří se také Itálií nechávali inspirovat, např. Madame de Staël či Stendhal.

Teprve po uvedení do kontextu přistupuje autorka nejprve k popisu a poté k vlastnímu rozboru daného textu. Kapitola 4., která seznamuje s prameny, z nichž Dumas čerpal, s okolnostmi vzniku a vydání textu a s obsahem cestopisu, je rozčleněna, možná trochu zbytečně, na dvě části nazvané „Analýza diela“ a „Pohľad na dielo“. Obsah této kapitoly je zcela relevantní, ale prospělo by jí promyšlenější uspořádání informací a obešla by se myslím též bez členění do oněch dvou poněkud nelogicky nazvaných podkapitolek. Následující pátá kapitola je už skutečně věnována analýze Dumasova cestopisu, resp. čtyřem jeho charakteristickým rysům, jimiž jsou důraz na historii navštívené oblasti, pohled na umění, zájem o život a obyčej místních obyvatel a autorův subjektivní pohled na Itálii. Jestliže bakalářská práce se mi ve svém celku jeví jako zdařilá, tuto její část oceňuji obzvláště, a to pro samostatnost a původnost analýz a pro řadu zajímavých postřehů.

Je třeba také ocenit, že autorka pracovala jak s primárním textem v originálním znění, tak s řadou sekundárních zdrojů ve francouzštině. Citované pasáže z cestopisu *Une année à Florence* také sama přeložila, což je vzhledem k neexistenci českého či slovenského překladu textu rovněž záslužné. Ne všechny tyto překlady jsou však spolehlivé, většina jich je sice správná a i poměrně zdařilá, v některých se ale autorka dopustila nepřesností nebo i vyložených omylů. Tak na s. 30 překládá slovo *armes* jako zbraně, přitom jde o znak, erb (Florencie si nevyrobila z lilí zbraně (sic!), ale dala si je do znaku). Na s. 33 překládá v daném kontextu slovo *bastide* nesprávně jako pevnost (jde ale o typickou provensálskou usedlost či stavení), na s. 34 jsou v překladu oproti originálu prohozena přídavná jména plné/prázdne, na s. 35 *les États de l'Église* (Církevní či Papežský stát) je přeloženo jako *štát kostolov*, na s. 40 je slovo *fortune* přeloženo jako štěstí (v daném kontextu jde asi spíše o *jmění, majetek*), delší citace na s. 41-42 není také přeložena zcela přesně.

Pro celkové hodnocení však považuji za podstatné, že byly uspokojivě naplněny stanovené cíle a že práce po metodologické, obsahové i formální stránce splňuje požadavky kladené na tento typ prací.

Doporučuji proto bakalářskou práci Noemi Koreňové k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.